

BUBLINA

Kto neverí na zázraky,
nech tú báseň nečíta.
Kto chce veriť, ale váha,
tomu chýba rovnováha,
nech sa na nič nepýta.
Nech len číta dosýta.

Čo je zázrak?
Povedzme si vážne
– všetko, čo nám zdvihne
mysel k úžasu.
Loď, čo nemá kotvu,
len plachty a sťažne
a dve malé vlajky,
oči pre krásu.

Skutočný sen chvíle.
Kúzlo vyššej moci.
Pozri, ako ľahko plynúť začína.
S bublifukom v ruke
mám vždy taký pocit,
že je zázrak každá jedna bublina.

Stačí chvíľa,
trochu ticha
a v ňom jemné... fuk.
Z toho fuk hneď vzniká hlava,
hlava, ktorá nevydáva
vôbec žiaden zvuk!
Iba rastie, chvíľu svieti, potom zhasína.
Pozrite sa na ňu, deti, je to bublina.

Bublina – žiarovka z vody a vzduchu.
Gulôčka napätia, magický bod.
Vždy, keď sa usmeje od ucha k uchu,
vyzerá ako miss dúhových vôd.

Bublina – malý svet vo veľkom svete.
Planéta, na ktorej pristál môj zrak.
Čím väčšia, čím krajšia,
čím viac ju chcete,
tým skôr vám vybuchne.
Žiaľ...
Je to tak.

Zľakli ste sa? To sa stáva.
Nech vás z takých vážnych činov
nerozbolí vaša hlava.
Za prípadnú explóziu nenesiete vinu.
Zákaz smútiť za bublinou!
Nafúknite inú!

A pre všetkých, ktorí tvrdia,
že zázrakov niet,
ja dnes tvrdím pravý opak:
„Je ich plný svet.“
Dnes bol s nami iba jeden.
Vlastne iba jediná.
Malá, veľká, obyčajná,
no zázračná bublina.

